

на Славка. Отъ всѣкъждѣ се чухъ гласове: „Ела Славке, ела сестрице, ни разправи, каквото си видѣла!“ Славка се чудѣше кждѣ да се обърне и кому първо да разказва. „Насѣдайте сестро“ обади се една изъ между тѣхъ,“ насѣдайте всички на мѣстата си, пѣкъ само Славка да стане права при масата и ни расправи всичко, което е видѣла, тѣй както Г-цата ни разправяж урокъ! Всички насѣдахъ на мѣстата си, млѣкнхъ, като прѣдъ учителката, а Славка почнъ разказа си така:

„Сестро, стигнъхме въ Пловдивъ и щомъ се спрѣ желѣзницата останъхъ смаена. Тука толкози много хора имаше, щото едвамъ си сторихме пѣтъ да минемъ. Това бѣше на край града, гдѣто се спира желѣзницата. Тука свирѣши музика и бѣше много шумно и весело. Улицитѣ бѣхъ окрасени съ много знамена. На всѣкъждѣ изъ града бѣше весело и шумно; но най весело и най шумно бѣше въ изложението. И тука свирѣше музика. Дворѣтъ на изложението бѣше прѣпълненъ съ народъ. Всѣки се разхожда и всѣки гледа: всичко бѣше хубаво и всѣки се захласваше на самъ на татѣкъ. Ние още щомъ влѣзохме въ двора слисахме се, кое по първо да гледаме. Ние ходихме отъ павильонъ въ павильонъ; но азъ по напѣдръ ще ви разправяж какво съмъ видѣла изъ двора на изложението и сетнѣ за всѣки павильони отдѣлно — Дворѣтъ на изложението е голѣма и много хубава градина. Въ тази градина сж наредени всичкитѣ павильони, гостилници и кафенета и на три та края има по едно езеро. Отъ срѣдата на всѣко езеро прѣзъ една траба искача много на високо вода. При снова езеро, което е на западъ има напра-